

1705

1. Beh. af Lovf. om den mellemkomm. Bestatn. m. v.

1706

foreslaaede, idetmindste i Principet. Der er jo en Mængde Detailler, som ville kunne omarbejdes, og dertil er Ingen villigere end jeg.

G. Petersen: Jeg bad kun om Ordet, da jeg hørte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Kimestad) udtale sig, og den Uvidenhed, han har om, hvorledes Anskuelse om et saadant Lovforslag ere her i Landet. Han sagde, at han havde hørt Dnsse udtale om en saadan Lov her i dette Thing, men iøvrigt intet andet Sted i Verden. Jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, saavidt jeg kjender Forholdene, saa er det et almindelig Dnske at faae en Forbedring, en Forandring i den Maade, hvorpaa Skatten er ordnet, netop et Lovforslag i sin Helhed omtrent som det, der her er forelagt, om der end kan være endel mindre væsentlige Ting at ændre deri. Hvad er naturligere, end at man kan være utilfreds med de Forhold, som ere tilstede ved Bestatningen? Der har været talt om Kjøbstæderne, og jeg veed, at vi navnlig i den By, hvor jeg bor, have haft mange Ulemper og mange Misforhaaelser af den Grund, at vi ikke have haft en saadan Lov. Der etablerer sig Fabrikker, Aktiefelsfaber, Banker, o. s. v.; de mindre Skatteydere, som vi have haft nogen Fordel af, fortregnes, men derimod kunne disse Aktiefelsfaber og Fabrikker paa ingen mulig Maade beskattes. De nyde Godt af alle vore Indretninger, der koste enorme Summer, saasom Gasledning, Vandværk, Brolægning og et velordnet Politivæsen, men de ere aldeles fritagne for at statte Noget til Byen til Betaling herfor. Dette har foranlediget Misligheder, og det har foranlediget Retsfager. Vi have haft flere forskellige Retsfager angaaende den Ting for Domstolene, men de ere selvsølgelig faldne uheldig ud for Kommunen. Man etablerer, som sagt, Aktiefelsfaber og saadanne Ting og forhindrer derved de egentlige Skatteydere fra at faae den Fortjeneste, som de kunde have, men til Kommunen betale disse Selskaber o. s. v. Intet. Der har været talt om denne fire Måaneders Frihed for at betale Skat; ja, den er jo dog saa forunderlig som vel mulig. Vi havde det Tilfælde, at en højere staaende Goldbædmand for et Par Aar siden forlod vor By. I 20—30 Aar havde han betalt Skat. Han forlod Byen sidst i April, fra 1ste Januar var han affejet. Han betalte Skat for det første Kvartal, og saa vilde man gjerne have, at han ogsaa skulde betale for det andet. Han nedlagde imidlertid Insigelse derimod, der kom Strid, og der faldt nu

Resolution, der gik ud paa, at, uagtet han omtrent i 30 Aar havde betalt Skat, maatte Kommunen tilbagebetale ham Skatten for det første Kvartal, som han havde betalt, og han blev naturligvis fri for at betale Skat for det andet Kvartal. Det er virkelig saa forunderligt, som det vel er muligt. — Blandt de andre Ulemper, dette Forhold forvolder, skal jeg nævne, at der her fra Hovedstaden og andre Steder fra kommer Forretningsfolk, som foreløbig for 2—3 Måaneder etablere Forretninger i stor Udstrækning, men skynde sig at hæve dem, førend det er muligt for Kommunen at faae nogen som helst Indtægt af dem for den Handel, de der have drevet, og for den Skade, de derved have gjort Byens Borgere, der betale Skat. De samme Ulemper, der vise sig for Kjøbstæderne ved, at der ikke er nogen Orden i dette Forhold, og den samme Utilfredsighed, som i den Anledning er tilstede i Kjøbstæderne, er iøvrigt ogsaa tilstede paa Landet. Og saa der har jeg en Erfaring, navnlig paa Grund af de store Godsejere, der ere omkring os, de store Godseiere, der have ganske betydelige Skove omkring i de sydfynske Sogne. Lehnbesidderen paa Langeland har betydelige Skove i de forskellige Sogne, og ligeledes Besidderen af Laasinge, og Udenrigsministeren har et meget stort Gods i Nærheden af Svendborg. Enhver, som er kjendt med vore Kommune- og Amtsforhold, veed, at Udgifterne til Veiene er Noget af det, der spiller den største Rolle blandt de Udgifter, der falde; men der er Intet, som mere ødelægger Veiene, end den Maade, hvorpaa de opføres efter de store Skovauktioner. De foresalde i Reglen paa den Tid, hvor Veiene ere fugtige, slette og daarlige, og Hjemsførslen fra disse Skovauktioner af Brænde bidrager i meget høj Grad til, at Veiene saa at sige næsten aldrig kunne holdes ordentlig velgige. Imidlertid er det ikke muligt at ramme den, der modtager Indkomsten af disse Auktioner, med et Bidrag til Kommunens Udgifter; men det er urigtigt og uretfærdigt. Det kan ikke negtes, at Forholdet i denne Henseende er saaledes, at det maa og skal vække Utilfredsighed overalt. Vi have arbejdet adskillige Aar paa at faae Reform i saa Henseende, men desuagtet er det endnu ikke lykkedes, og hele den Maade, hvorpaa man fra en vis Side har udtalt sig om dette Lovforslag, lader mig heller intet Haab tilbage for Diebliffet. — Der har været talt saameget om Formue- og Veiligheds-skatten og om, at den kunde behandles paa en saa vilkaarlig Maade i Ansættelsen; men det forekommer mig, som om de ærede Medlemmer, der